

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 43.721/1
VAN 8 NOVEMBER 2007

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 15 oktober 2007 door de Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen", heeft het volgende advies gegeven:

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond ⁽¹⁾ alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*

* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet tekent een nieuw financieringsmodel uit voor het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap ⁽²⁾. Die nieuwe regeling moet op 1 januari 2008 in werking treden en heeft betrekking op de basisfinanciering door het departement Onderwijs en Vorming van de Vlaamse Gemeenschap. Extra middelen zoals die voor investeringen, voor de bijzondere onderzoeksfondsen en voor sociale voorzieningen, vallen er buiten.

Volgens de memorie van toelichting zijn de doelstellingen van het nieuwe financieringsmodel: 1) het bevorderen van de participatie, 2) het bevorderen van de succesvolle uitstroom, 3) de democratisering en toegankelijkheid, 4) het garanderen van gelijke kansen, 5) het stimuleren van de rationalisering van het aanbod, 6) het op een juiste manier financieren van de flexibele studietrajecten, 7) het doen slagen van het academiseringsproces van de hogescholen, en 8) het stimuleren van de kwaliteit van onderwijs en onderzoek.

⁽¹⁾ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder rechtsgrond de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

⁽²⁾ Alhoewel de regeling in haar geheel niet van toepassing is op de Hogere Zeevaartschool, wijst artikel 3 van het ontwerp toch een aantal artikelen aan die er wel op van toepassing zijn.

In hoofdstuk I wordt het toepassingsgebied afgebakend en zijn de definities opgenomen. Hoofdstuk II van het ontwerp legt het model voor de berekening van de werkingsuitkeringen vast.

Voor een groot gedeelte berust de financiering op het aantal studenten. Aldus wordt in de eerste plaats bepaald welke studenten in aanmerking worden genomen. Daarbij geldt onder meer dat enkel studenten met een positief leerkrediet in aanmerking worden genomen. In hoofdstuk IV wordt dit individueel leerkrediet verder bepaald. Studenten met een negatief leerkrediet zijn niet financierbaar zodat de instelling voor hen noch inputfinanciering, noch outputfinanciering krijgt.

In het nieuwe financieringsmechanisme is de globale werkingsuitkering van de hogescholen en universiteiten samengesteld uit de volgende deelbudgetten:

- een globale onderwijs sokkel voor de hogescholen en universiteiten;
- een globale onderzoek sokkel voor de universiteiten;
- een variabel onderwijsdeel voor, enerzijds, de professioneel gerichte opleidingen aan de hogescholen en, anderzijds, de academisch gerichte opleidingen aan de hogescholen;
- een variabel onderwijsdeel voor de academisch gerichte opleidingen aan de universiteiten;
- een variabel onderzoeksdeel voor de universiteiten.

De sokkel omvat het forfaitaire gedeelte van de werkingsuitkering. Dit gedeelte is slechts in beperkte mate afhankelijk van de omvang van de instelling, zodat kleinere instellingen in verhouding een grotere sokkel krijgen. Wel wordt een minimale instellingsnorm vastgelegd.

Het variabel onderwijsdeel is afhankelijk van het aantal financieringspunten, die berekend worden op grond van de input van studenten (opgenomen studiepunten) aan een instelling, op grond van de output van studenten (verworven studiepunten), op grond van het aantal diploma's en op grond van het aantal verkregen credits. Voor een aantal studenten worden bepaalde studentenkenmerken gewogen (handicap, beursstudent, ...). Ook wordt een weging toegepast op basis van de verschillende studiegebieden. Een bijzondere berekening van de onderwijs sokkel en van het variabele onderwijsdeel wordt, bij wijze van overgangsregeling, toegepast in geval van herstructurering van het onderwijsaanbod.

Het onderzoeksgedeelte voor de universiteiten bestaat uit een onderzoekssokkel en een onderzoeksvariabel deel.

De globale onderzoekssokkel wordt verdeeld op basis van het aantal doctoraten en het aantal publicaties. Ook hier geldt een minimale instellingsnorm.

Het variabel onderzoeksdeel wordt verdeeld op basis van het aantal uitgereikte academisch gerichte diploma's, het aantal diploma's van doctor, het aantal publicaties en citaties, en het aantal aanstellingen in ZAP-personeel van bepaalde categorieën.

De invoering van het nieuwe financieringsmodel kan leiden tot verschuivingen van middelen tussen de instellingen. Om die reden wordt tot het begrotingsjaar 2013 een gegarandeerd minimumbedrag vastgelegd, waarbij geen enkele instelling minder werkingsmiddelen ontvangt dan het geïndexeerde bedrag van 2007.

Bij wijze van overgangsmaatregel worden bestaande aanvullende uitkeringen voor hogescholen behouden en wordt een compensatie geboden aan de privaatrechtelijke universiteiten voor hogere werkgeversbijdragen. In hoofdstuk IX wordt voor de KUBrussel een specifieke overgangsregeling uitgewerkt.

Naast de basisfinanciering wordt in hoofdstuk III voorzien in een "Aanmoedigingsfonds". Via beheersovereenkomsten met de instellingen worden de middelen aangewend om de gelijke kansen en de diversiteit in het hoger onderwijs aan te moedigen.

Hoofdstuk V legt de doelstelling van de rationalisatie van het opleidingsaanbod vast. Hiervoor worden bijkomende middelen verleend, die verdeeld worden op basis van de rationalisatieplannen.

Hoofdstuk VI legt regels vast over het aanleveren van de gegevens die nodig zijn voor het nieuwe financieringsmodel.

Hoofdstuk VII stelt één college van regeringscommissarissen in voor hogescholen en universiteiten.

Hoofdstuk VIII bevat wijzigingsbepalingen aan het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap en het decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen.

Hoofdstuk X bevat een coördinatiemachtiging aan de regering en bepaalt de data van inwerkingtreding.

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Samenhang met andere wetgeving voor het hoger onderwijs

Het ontwerp van decreet regelt de (basis)financiering en de werkmiddelen van de universiteiten en de hogescholen. Aldus vertoont het vanzelfsprekend een band met de wetgeving die het hoger onderwijs inhoudelijk regelt, met name inzake de organisatie van opleidingen, de inschrijving van studenten en het studiegeld voor studenten. Nochtans worden in het ontwerp ook enkele regelingen opgenomen die, hoewel ze samenhangen met het financieringsmodel, in het ontwerp toch niet op hun plaats lijken. Bij wijze van voorbeeld kunnen worden vermeld:

- artikel 24, § 7, en 25, § 2, van het ontwerp, die bepalingen bevatten inzake het Hoger Onderwijsregister. Het Hoger Onderwijsregister wordt geregeld in artikel 64 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen;
- artikel 47 van het ontwerp, dat een instelling de mogelijkheid biedt om de inschrijving van een student te weigeren wanneer die geen positief leerkrediet heeft. Het recht op inschrijving van de student wordt geregeld in het decreet van 30 april 2004. Dat decreet bepaalt onder meer de toelatingsvoorwaarden en de regels inzake de inschrijving (zie de artikelen 21 en volgende van het decreet).

De stellers van het ontwerp zullen telkens dienen na te gaan of deze bepalingen niet beter in de desbetreffende wetteksten worden opgenomen.

2. Gelijkheidsbeginsel

Uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof blijkt dat de criteria aan de hand waarvan de toelagen worden vastgesteld een redelijk verband van evenredigheid met het nagestreefde doel moeten vertonen. Zie daarvoor in het bijzonder het arrest nr. 38/94 van 10 mei 1994. Ook arrest nr. 29/2005 van 9 februari 2005 bevestigt uitdrukkelijk de toepassing van het gelijkheidsbeginsel ten aanzien van de financiering van de universiteiten:

"B.9. De grondwettelijke regels van de gelijkheid en de niet-discriminatie sluiten niet uit dat een verschil in behandeling tussen bepaalde categorieën van personen wordt ingesteld, voor zover dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Dezelfde regels verzetten er zich overigens tegen dat categorieën van personen, die zich ten aanzien van de aangevochten maatregel in wezenlijk verschillende situaties bevinden, op identieke wijze worden behandeld, zonder dat daarvoor een redelijke verantwoording bestaat.

Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betwiste maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.

Artikel 24, § 4, van de Grondwet herbevestigt voor onderwijszaken de beginselen inzake gelijkheid en niet-discriminatie. Volgens die bepaling zijn onder meer alle onderwijsinstellingen gelijk voor de wet of het decreet.

De universiteiten zijn onderwijsinstellingen in de zin van artikel 24, § 4, van de Grondwet. Zij moeten derhalve alle op een gelijke manier worden behandeld, tenzij onderlinge objectieve verschillen een andere behandeling redelijk kunnen verantwoorden. Omgekeerd, moeten zij verschillend worden behandeld wanneer zij zich ten aanzien van de bestreden maatregel in een wezenlijk verschillende situatie bevinden, tenzij voor de gelijke behandeling een objectieve en redelijke verantwoording bestaat".

De Raad van State beschikt niet over alle concrete gegevens om een algehele toets van het ontwerpdecreet aan het gelijkheidsbeginsel door te voeren. Gelet op het gebruik van verschillende toewijzingscriteria en het gebruik van overgangsmaatregelen met een tijdelijke instandhouding van een gegarandeerde werkingstoelage, lijkt het ontwerp van decreet op het eerste gezicht te voldoen aan het gelijkheidsbeginsel.

In het licht van dat gelijkheidsbeginsel zou wel een meer overtuigende of meer volledige verantwoording moeten gegeven worden voor het verschil in behandeling dat voortvloeit uit de hierna vermelde bepalingen:

- artikel 23 van het ontwerp bepaalt een puntengewicht per studiegebied voor de berekening van het aantal financieringspunten. Volgens de memorie van toelichting brengt de weging in zekere mate de inspanningen in rekening die de instellingen in de verschillende studiegebieden moeten leveren, alsook de middelen die zij moeten inzetten om een studiepunt te verwerven. Deze puntengewichten weerspiegelen tot op zekere hoogte de kostprijsverschillen van de onderwijsactiviteiten in de verschillende disciplines te wijten aan specifieke elementen, zoals laboratoriumuitrusting bijvoorbeeld. Gelet op het belang van deze weging vereist het gelijkheidsbeginsel een grondiger verantwoording van de gebruikte criteria. De bij benadering-verantwoording ("in zekere mate", "tot op zekere hoogte") uit de toelichting volstaat niet;

- artikel 11, § 3, van het ontwerp bepaalt dat voor de berekeningen voor de onderwijssoekel de Universiteit Hasselt en de transnationale Universiteit Limburg als één universiteit worden beschouwd. De toelichting bij artikel 11 stelt dat dit "ondermeer" te verantwoorden is door de sterke personele unie van deze instellingen. Aldus wordt niet duidelijk gemaakt welke andere motieven voor dat verschil een verantwoording kunnen bieden.

3. Legaliteitsbeginsel

Artikel 24, § 5, van de Grondwet bepaalt dat de inrichting ⁽³⁾, erkenning of subsidiëring van het onderwijs door de gemeenschap wordt geregeld door de wet of het decreet.

Volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof ⁽⁴⁾ vereist artikel 24, § 5, van de Grondwet dat de door de decreetgever verleende opdrachten slechts op de tenuitvoerlegging van de door de decreetgever zelf vastgestelde beginselen betrekking hebben. Via die opdrachten kan een gemeenschapsregering of een andere overheid de onnauwkeurigheid van die beginselen niet opvangen of onvoldoende omstandige beleidskeuzes niet verfijnen.

⁽³⁾ De inrichting van een bepaalde vorm van onderwijs sluit de financiering ervan in (*Parl. St.*, Senaat, B.Z. 1988, nr. 100-1/2 I, 91).

⁽⁴⁾ Zie bijvoorbeeld Arbitragehof, arrest nr. 17/2006, 1 februari 2006, B.5.2.

Het ontwerp bevat een aantal delegatiebepalingen die bezwaarlijk in overeenstemming met artikel 24, § 5, van de Grondwet kunnen worden geacht. Het gaat inzonderheid om de hierna vermelde bepalingen:

- in artikel 9, § 5, van het ontwerp wordt de indexering van de financiering geregeld: 80% van de bedragen volgen de evolutie van de gezondheidsindex, terwijl de overige 20% van de bedragen 75% van de evolutie van de gezondheidsindex volgen, "tenzij de Vlaamse Regering een ander percentage bepaalt".

Die delegatie aan de Vlaamse Regering wordt niet aan enig criterium gekoppeld, terwijl de financiering en subsidiëring van het onderwijs in beginsel een zaak van de decreetgever is. Om de delegatie verenigbaar met artikel 24, § 5, van de Grondwet te kunnen achten, dient het ontwerp te worden aangevuld met criteria op grond waarvan de regering een ander percentage kan bepalen en/of dient in het ontwerp een vork te worden bepaald waarbinnen dat percentage moet worden vastgesteld;

- in artikel 43 van het ontwerp wordt bepaald dat vanaf het jaar 2011 de middelen van het "Aanmoedigingsfonds" verdeeld worden op basis van resultaatsindicatoren. De Vlaamse Regering krijgt de opdracht een lijst van algemene resultaatsindicatoren op te stellen. De Vlaamse Regering wordt eveneens gemachtigd om de verdelingswijze van de middelen op basis van die resultaatsindicatoren vast te leggen.

Het decreet bevat zelf geen aanduiding over de verdelingswijze of over de resultaatsindicatoren. Deze regeling is aldus niet in overeenstemming met artikel 24, § 5, van de Grondwet;

- in artikel 54 wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de sancties te bepalen voor het niet-tijdig aanleveren van de gegevens;
- artikel 59 van het ontwerp strekt ertoe artikel 169 van het decreet van 12 juni 1991 te vervangen. Er wordt vastgelegd dat de Vlaamse Gemeenschap bijdraagt in de financiering van het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek Vlaanderen (FWO-Vlaanderen), de Studiecentra Open Hoger Onderwijs, de Faculteit voor Protestantse Godgeleerdheid in Brussel, en de Evangelische Theologische Faculteit in Heverlee. Wat betreft de Faculteit voor Protestantse Godgeleerdheid bepaalt het huidige artikel 169 reeds hetzelfde.

Voor al deze instellingen wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de financieringsvoorwaarden te bepalen. Deze ruime en onbegrensde machtiging is niet in overeenstemming met artikel 24, § 5, van de Grondwet in zoverre het instellingen betreft die als onderwijsinstellingen in de zin van de Grondwet moeten worden beschouwd. Wat het FWO-Vlaanderen betreft, is niet duidelijk hoe dit ontworpen artikel 169, § 1, 1/, zich verhoudt tot de artikelen 167, 167bis en 168 van het decreet van 12 juni 1991.

4. Studiegeld

De post-initiële opleidingen (bachelor-na-bachelor- en master-na-masteropleidingen) worden in beginsel niet meer gefinancierd. De Vlaamse Regering kan wel in uitzonderingen voorzien (artikel 19 van het ontwerp). Voor deze niet-gefinancierde opleidingen mogen de instellingen hoger studiegeld vragen (zie artikel 67 van het ontwerp, dat artikel 62 van het decreet van 30 april 2004 wijzigd).

Voor deze bachelor-na-bacheloropleidingen bedraagt het studiegeld maximaal het dubbele van het gewone studiegeld. Voor de niet-gefinancierde master-na-masteropleidingen kan een studiegeld gevraagd worden dat ten hoogste gelijk is aan 5400 euro. In bijzondere omstandigheden, vermeld in het ontwerp, kan het maximumbedrag vastgesteld worden op 24.790 euro.

In advies 36.359/1 van 15 januari 2004 merkte de Raad van State het volgende op:

"Uit de lezing van artikel 13.2. van het internationaal verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, opgemaakt te New York op 19 december 1966, in samenhang met artikel 2.1 van datzelfde verdrag, blijkt dat de - door het verdrag opgelegde - gelijke toegankelijkheid van het hoger onderwijs "voor een ieder op basis van bekwaamheid" geleidelijk moet worden ingevoerd in de verdragsluitende staten, in het bijzonder door de invoering van kosteloos onderwijs, rekening houdend met de economische mogelijkheden en de situatie van de overheidsfinanciën eigen aan elk van die staten, en niet volgens strikt uniforme temporele voorwaarden. Artikel 13.2., littera c), van het verdrag heeft geen rechtstreekse gevolgen in de interne rechtsorde en doet op zichzelf geen recht op kosteloze toegang tot het hoger onderwijs ontstaan. Wel verzet die bepaling zich ertegen dat de gemeenschappen, na de inwerkingtreding van het verdrag ten aanzien van België - op 6 juli 1983 - maatregelen zouden nemen die tegen de doelstelling van de geleidelijke invoering van gelijke toegankelijkheid van het hoger onderwijs voor een ieder op basis van bekwaamheid, rekening houdend met

de situatie van de overheidsfinanciën, ingaan ⁽⁵⁾. Dat impliceert dat moet worden gestreefd naar de geleidelijke invoering van kosteloos onderwijs.

In tegenstelling tot wat in de memorie van toelichting wordt verdedigd, lijkt er geen reden om de bachelors-na-bachelorsopleidingen en de postgraduaatopleidingen niet te beschouwen als hoger onderwijs in de zin van de vermelde verdragsbepaling.

De situatie inzake inschrijvingsgelden die uit het ontwerp voortvloeit, zal dus moeten worden getoetst aan de hoger vermelde verdragsbepalingen. De Raad van State, afdeling wetgeving, is, bij gebrek aan voldoende concrete gegevens, niet in de mogelijkheid om zich over dit punt uit te spreken" ⁽⁶⁾.

Hoewel de voorwaarden enigszins veranderen, lijkt de nieuwe regeling geen echte verhoging in te houden ten opzichte van de huidige regeling in artikel 62 van het decreet van 30 april 2004. De stellers van het ontwerp worden uitgenodigd om wat dit punt betreft een nadere verantwoording op te nemen in de memorie van toelichting.

Wel fundamenteel nieuw is de bepaling in artikel 64 van het ontwerp. In het ontworpen artikel 56 van het decreet van 30 april 2004 wordt de mogelijkheid ingeschreven om een hoger studiegeld te vragen aan studenten die niet meer over een voldoende leerkrediet beschikken. Deze studenten komen immers niet meer voor financiering door de overheid in aanmerking. Dit studiegeld bedraagt voor het variabele gedeelte maximaal het dubbele van het gewone studiegeld (zijnde 7,5 euro per studiepunt). Artikel 47 van het ontwerp bepaalt hetzelfde. In het ontworpen artikel 56 vallen bovendien de bestaande paragrafen 2 en 3 van artikel 56 weg. Daarin werd het studiegeld gedifferentieerd al naar gelang een student een inschrijving nam voor ten hoogste 53 studiepunten, tussen 54 en 66 studiepunten, of voor meer dan 66 studiepunten. Door het wegvallen van de verminderde kost voor de studiepunten boven de 66 studiepunten, wordt voor de bijkomende inschrijvingen het inschrijvingsgeld drastisch verhoogd (in plaats van 2,5 tot 3 euro per studiepunt, naar maximaal 7,5 euro per studiepunt). Ook voor deze verhoging zal in de memorie van toelichting een nadere verantwoording moeten worden gegeven.

⁽⁵⁾ Voetnoot 14 uit het geciteerde advies: Arbitragehof, nr. 33/92, 7 mei 1992, B.4.3.

⁽⁶⁾ Parl. St., Vl. Parl., 2003-2004, nr. 2154/1, 92-93.

5. Inschrijvingsrecht

Artikel 47 van het ontwerp geeft de instelling de mogelijkheid de inschrijving van een student te weigeren als hij een leerkrediet heeft dat kleiner of gelijk is aan nul. Volgens de memorie van toelichting biedt het uitgetekende systeem aan studenten voldoende kansen om een opleiding in het hoger onderwijs succesvol te beëindigen.

Het ontworpen systeem lijkt, globaal beoordeeld, gebaseerd op adequate criteria en niet onevenredig ten opzichte van het gestelde doel, zijnde het bij de studenten zelf leggen van een deel van de verantwoordelijkheid voor de studievoortgang. Het lijkt niet onredelijk om vanaf een bepaald moment (namelijk indien het leerkrediet negatief wordt) de financierbaarheid van een student stop te zetten. Gelet op het financiële gevolg voor de betrokken instelling, is het evenmin onredelijk om de instelling de mogelijkheid te geven de inschrijving van deze student te weigeren.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

Geen enkel artikel mag buiten de indeling van het dispositief vallen ⁽⁷⁾. Aangezien dat ook geldt voor het bevoegdheidsartikel van de decreten, dient artikel 1 te worden ondergebracht in het eerste hoofdstuk van het ontwerp.

Artikel 56

De vrije scholen zijn private rechtspersonen die wel kunnen gecontroleerd worden door de overheid, maar anders dan overheidsinstellingen niet onder administratief toezicht kunnen geplaatst worden.

⁽⁷⁾ Zie: *Wetgevingstechniek - Aanbevelingen en formules*, november 2001, nr. 8.5.1.1, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be). Zie eveneens: omzendbrief VR 2005/4 - Wetgevingstechniek, nr. 121.

Artikel 56, § 4, van het ontwerp bepaalt dat de jaarrekening moet worden goedgekeurd door de Vlaamse Regering ⁽⁸⁾.

In zoverre het woord "goedgekeurd" wordt gebruikt in de betekenis van een controle van de jaarrekening, en dus van de wettelijkheid en de financiële orthodoxie van de uitgaven, om na te gaan of de instelling de overheidstoelagen heeft aangewend voor het doel waarvoor ze gegeven zijn, is de ontworpen regeling wel aanvaardbaar, aangezien dit een logisch gevolg is van de financiering van de universiteiten en hogescholen met gemeenschapsgelden.

Artikel 64

In het ontworpen artikel 56 van het decreet van 30 april 2004 is sprake van het "leerkrediet" van de student. Dat begrip is echter niet in het betrokken decreet omschreven. Ofwel zal het voormelde decreet moeten worden aangevuld met een omschrijving van het begrip, ofwel zal een verwijzing naar het voorliggende ontwerp van decreet moeten worden toegevoegd.

⁽⁸⁾ Vergelijk met artikel 164 van het universiteitendecreet en artikel 236 van het hogescholendecreet.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	A. SPRUYT,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. PAS, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

G. VERBERCKMOES

M. VAN DAMME